

Maandag 17 augustus 2009

Iets na drieën thuis vertrokken. Het plan is om morgen om 6.00 uur te vertrekken vanuit de zeehaven van Lauwersoog. Dit is twee uur en drie kwartier voor hoogwater. Het vroege tijdstip om over het wantij Noordpolderzijl te kunnen bereiken..

De autorit verloopt voorspoedig en om 18.45 sta ik voor de sluisbrug van Lauwersoog.

“Dit is de laatste schutting voor vandaag,” zegt de sluiswachter me. “Morgenvroeg vanaf 7.00 uur weer.”

Toch te laat hier. Morgen heel vroeg vertrekken is dus niet mogelijk. Naar jachthaven Noordergat. Een praatje met de vriendelijke havenmeester: “Michel is net vertrokken.” € 5,95 voor een overnachting en twee gratis koffie. Auto en trailer kunnen hier geparkeerd worden. Boot opgetuigd en te water gelaten. Het waait stevig. De tent gezet maar het shockcord onder het berghout is nog niet alles. Wanneer het niet geheel op spanning staat, dan schiet het heel gemakkelijk los. Helaas ben ik mijn bestek vergeten dus het eten is wat provisorisch. Champignonsoep met broodjes gaat dan nog wel. De bon voor twee gratis koffie verzilverd. Na de afwas te kooi. Henriëtte nog even een goede nacht gewenst.

Dinsdag 18 augustus

Het daghet in het oosten. Een sprietje zonlicht komt de tent binnen. Het begin van een mooie dag. De nacht was aan de koude kant. Mijn eskimoslaapzak was toch wel beter geweest. De lemsteraak en het theehuisachtige grote jacht vertrekken rond 7.00 uur. Later vandaag zal ik ze weer tegenkomen in de haven van Schiermonnikoog.

Ander plan gemaakt. Naar NPZ lukt evenals in 2006 weer niet. Het plan is om naar Schiermonnikoog te zeilen en morgen naar de Alexabaai te gaan. Beaufort 3 W.

In de sluis gaat het prima. Er liggen wat forse schepen te wachten dus ik blijf wat achteraan. Ik lig liever niet voorin de sluis wanneer we van zoet naar zout gaan. Wanneer de sluisdeur open gaat en er komt toch een smak zout water binnen dan kan de boot onbestuurbaar worden. Zo'n anderhalf uur na hoogwater stijgt het water flink in de sluiscolk.

Buitengaats meteen de zeilen gezet. Met de westenwind kan ik zo dwars over het Brakzand in één keer naar de jachthaven van Schier. Een prachtige tocht. De aanlooproute naar de haven langs de

prikken niet genomen. Een enkele schipper gaf hier wel wat commentaar op. “Weet je wel langs welke kant je langs de boeien moet?” Ik reageer dat ik er toch wel kom. Een heel stuk met de lange riem over de spiegel gestuurd. Dit gaat goed al moet de riem nog wel geborgd worden want wanneer deze uit de spiegeldol schiet, dan maak je even wat rare capriolen. Het wordt steeds ondieper. Nu maar hopen dat ik niet vlak voor de haveningang vastloop. Dan krijgt de commentaarzeiler alsnog zijn zin. Aankomst 11.30 uur, dit is twee en een half uur na hoog water. Dit laatste was om 8.55 uur. De zeilen gestreken en de motor gestart. De haven ligt aardig vol, maar voor een Drascombe is hier altijd plaats! (John Bos). Helemaal achterin de haven zie ik een aantal bezaantjes. Ik meer *Trizonia* aan temidden van de Drascombesectie bestaande uit: cruiser *Marike*, cruiser *Noorman*, coaster *Nemo*, cruiser *Rimada Fjeeuwr*, coaster *Wilster* en cruiser *Tantra II*.

Een wandeling naar het dorp. Eerst koffie met appelgebak bij hotel Graaf Bernslorff. Smaakt goed en het lepeltje ziet er ook zeer aantrekkelijk uit. Ik ontvreemd het. Met een schuldig gevoel betaal ik. Snel voordat de diefstal ontdekt wordt, de super aan de overkant binnen. Macaroni met een sausje komt op het menu. Met Struyk moet het toch maar afgelopen zijn! Verder een liter rosé, kleine flesjes zijn veel te duur! Heerlijk in de zon op het zompige wad ten oosten van de haven een wandeling. Een grote groep, familie?, heeft hier de tijd van hun leven. Enkele drooggevalen schepen waaronder een slecht onderhouden Cornish Crabber. Terug bij de boot is mijn buurman bij zijn cruiser *Noorman*. Hij heeft de boot in 1972 praktisch nieuw gekocht voor 12.500 gulden. Hij vaart al bijna 38 jaar met het originele grootzeil. De 91-jarige buurman gaat morgen met vrouw en kleinzoon naar de

Wieringer gronden. “Lekker vissen.” Hij denkt er toch over de boot te verkopen. Voornamelijk zijn evenwicht levert problemen op. Dit laatste overigens niet op het water! Heerlijk in de zon met rechts een rosetje. Later naar de havenmeester. *Trizonia* zit nog steeds in het systeem onder bootnummer 21578 met als eigenaar: Gijs. Ik moet de boot verhalen. Naast *Nemo* is een plaats vrij. Tent gezet en de boot slaapklaar gemaakt. Eten gemaakt en het gestolen lepeltje gedijt goed. Met een avondwandeling besluit ik een mooie dag op het Wad.

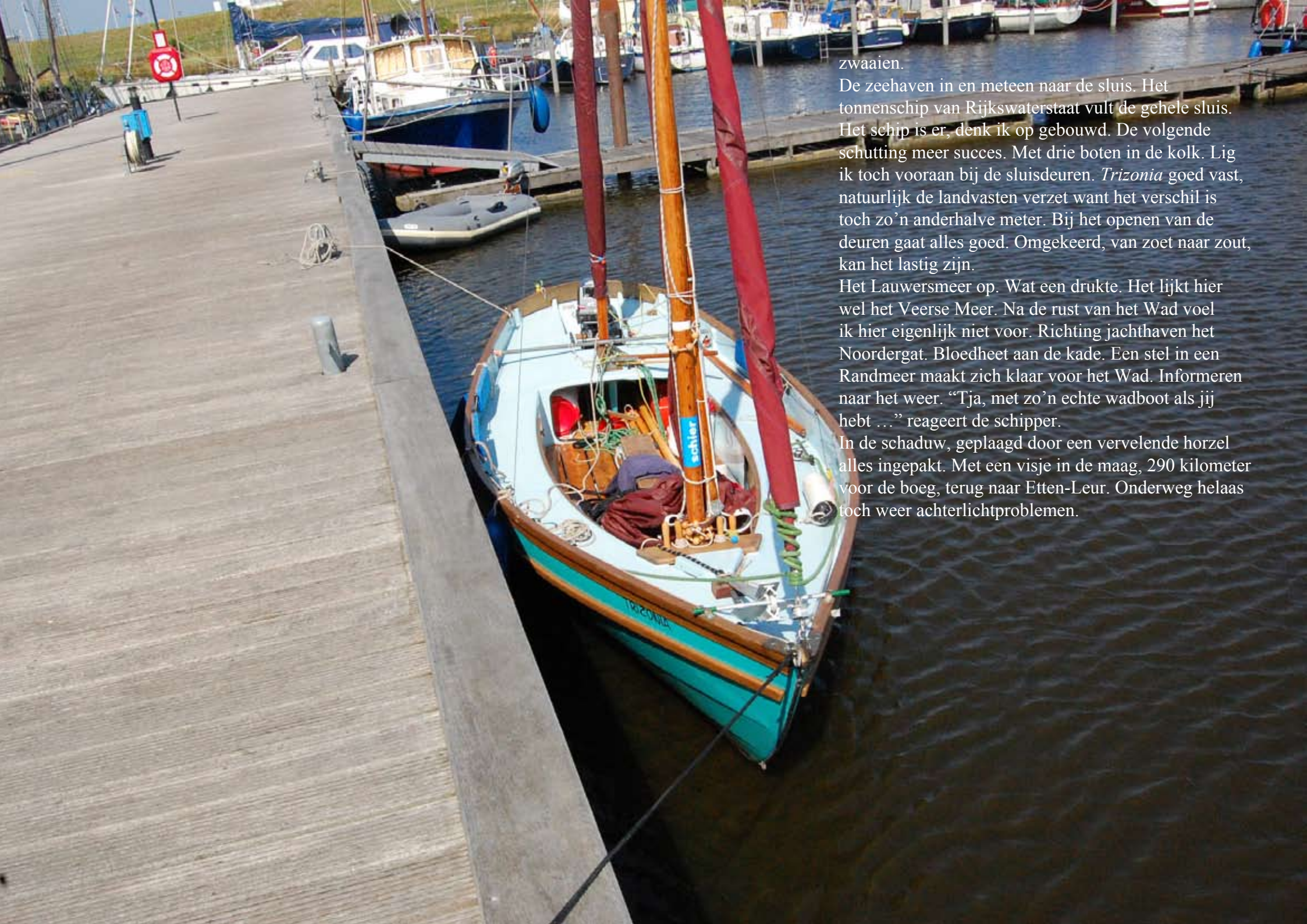

Woensdag 19 augustus

Op tijd er uit. Naar de steiger aan de zeezijde. De vlaggen wapperen fier. Om tien uur is het hoog water. De zuiderzeeschepen van weleer maken zich klaar om te vertrekken. Een en al bedrijvigheid. Allerlei groepsleden worden aan het werk gezet. De een pak het gemakkelijker op dan de ander. Het is fris. Een bezoek aan het sanitair en vervolgens ontbijtje met koffie. Buurman Visser maakt zijn *Nemo* ook vaarklaar. Ik alles ingepakt, trui, zeilbroek en reddingsvest aan en natuurlijk de pet op. Rustig de haven uit gemotord. Buitengaats flinke golven en de wind komt precies uit de richting van Lauwersoog. Wat is wijs? De windverwachting is 3-4 ZO. Opkruisen tegen de wind zal veel tijd kosten. Wind tegen stroom. Vanwege de slechte weerprognose voor morgen ga ik niet naar de Alexabaai. Hier wilde ik eigenlijk overnachten. Met een aangekondigd zwaar onweer en de wet van het getij zou het misschien een lastige situatie op kunnen leveren. Het plan is om vanavond op het Lauwersmeer te overnachten. Vandaag zoveel mogelijk zeilen. Maar met deze golven? Naar het oosten kom ik snel in verboden gebied, het Brakzandstergat. Besloten om een stuk tegen de wind in te gaan op de motor. Met flinke klappen op de golven wordt de haven van Schiermonnikoog kleiner. Het gaat prima al heeft *Trizonia* het soms wel te verduren. Geen buiswater binnen, wel opspattend water vanuit de zwaardkast. Dit laatste stelt niet veel voor. Verder op zee de zeilen gezet, de pruttel weer uit. Urenlang in lange rakken richting Lauwersoog gevaren. Weinig zeilers. In de verte zie ik het bekende silhouet van een Drascombe. Dichterbij, maar toch te ver, kan ik niet zien welke coaster dit is. Het blijft bij het vriendelijk elkaar

zwaaien.

De zeehaven in en meteen naar de sluis. Het tonnenschip van Rijkswaterstaat vult de gehele sluis. Het schip is er, denk ik opgebouwd. De volgende schutting meer succes. Met drie boten in de kolk. Lig ik toch vooraan bij de sluisdeuren. *Trizonia* goed vast, natuurlijk de landvasten verzet want het verschil is toch zo'n anderhalve meter. Bij het openen van de deuren gaat alles goed. Omgekeerd, van zoet naar zout, kan het lastig zijn.

Het Lauwersmeer op. Wat een drukte. Het lijkt hier wel het Veerse Meer. Na de rust van het Wad voel ik hier eigenlijk niet voor. Richting jachthaven het Noordergat. Bloedheet aan de kade. Een stel in een Randmeer maakt zich klaar voor het Wad. Informeren naar het weer. "Tja, met zo'n echte wadboot als jij hebt ..." reageert de schipper.

In de schaduw, geplaagd door een vervelende horzel alles ingepakt. Met een visje in de maag, 290 kilometer voor de boeg, terug naar Etten-Leur. Onderweg helaas toch weer achterlichtproblemen.